

Тамара Ђуканов

Помоћник директора

Рођена је 9. септембра 1978. године у Београду, где и данас живи и ради. Потомак је чувеног војводе Илије Ђукановића Звицера, за којег народне епске песме кажу да је у 19. веку био црногорски страшни мегданџија у борби против Турака.

Од малена је волела књижевност и уметност, природу и животиње. Одрасла је читајући руске бајке и грчке митове, плешући у различитим ритмовима и верујући у људску доброту.

Завршила је Пету београдску гимназију, а потом студије на смеру Српски језик и књижевност Филолошког факултета у Београду, по старом програму еквивалентном данашњем мастеру. Током студија волонтирала је на Радију Београд, припремајући прилоге из српске и светске књижевности и културе, и плесала са фламенко трупом на сценама Народног позоришта у Београду, Позоришта на Теразијама, „Сава” центра...

По завршетку студија, уживала је предајући српски језик и књижевност у основним и средњим школама, а најрадије се сећа искуства у Првој београдској гимназији, где су њени ученици освајали прве награде на градским и републичким такмичењима из граматике. Креативност и критичко мишљење за њу су важне окоснице сваког рада са децом, али и са одраслима. Сматра да рад на себи траје целог живота и да је свако време право за савладавање нових вештина и усавршавање постојећих. Посебно је поносна на награде са државног такмичења драмских секција у Крагујевцу 2018. године за представу „Колубарска битка” (по драми Добрице Ђосића). Верује у истинитост речи српског војводе Живојина Мишића: „Ко сме тај може, ко не зна за страх тај иде напред!”

Поред наставе, радила је као лектор у неколико издавачких кућа и као уредник школских уџбеника у Издавачким кућама „Логос” и „Дата статус”. Има награђен и објављен научни рад „Неке морфолошке особине говора села Велика Лукања (околина Пирота)” у часопису „Српски језик” и објављен превод приче Филипа Рота „Дан када је падао снег” у часопису „Мостови”. Учествовала је на пројекту „Израда дигиталног каталога Речника САНУ” у Институту за српски језик у Београду, а исте 2017. године и на пројекту „Подршка образовању ученика миграната/избеглица на територији Републике Србије” у организацији Центра за образовне политике, Уницефа и Министарства просвете.

У „Сави” је од оснивања, од првог одушевљења идејом за школу српског језика и културе која не познаје границе, већ стиже до сваке породице српског порекла где год живели на планети. Била је координатор програма наставе за српски као завичајни језик, затим координатор наставе, потом као координатор отворила сектор контроле квалитета, а данас је помоћник директора. Прошла је кроз сваки кутак школе, учествовала у отварању многих сектора који данас постоје и допринела проналажењу сјајних кадрова наставника, на које је данас поносна – зато што зна колико је важно када си у нечему срцем, када радиш оно што волиш и у шта верујеш. А „Саву” носи велики тим креативних и посвећених људи којима је стало до сваког колеге и сваког ђака.

Верује да је „Сава” више од школе – она је тачка пресека свих надања и веровања у заједницу Срба из свих крајева света. „Сава” је звезда у бескрајном плавом кругу свих српских лутања и носи искре радости, љубави и непресушне вере у бољи свет.